

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 282/07-10

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 11. decembra 2007 predbežne prerokoval sťažnosť D. H., B., zastúpeného advokátom JUDr. P. D., B., vo veci namietaného porušenia jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Bratislava III v konaní vedenom pod sp. zn. 6 C 254/1993 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť D. H. o d m i e t a pre jej zjavnú neopodstatnenosť.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 20. novembra 2007 doručená sťažnosť D. H., B. (ďalej len „sťažovateľ“), zastúpeného advokátom JUDr. P. D., B., vo veci namietaného porušenia jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom Okresného súdu Bratislava III (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 6 C 254/1993.

Sťažovateľ vo svojej sťažnosti uviedol:

„Obvodný súd Bratislava I č. k. 3 T 149/92 zo dňa 30. 4. 1993 ma uznal vinným zo spáchania trestného činu opilstva podľa § 201 písm. d. Tr. zákona a trestného činu neoprávneného užívania cudzej veci podľa § 249 ods. 1 alinea druhá Tr. zákona. Zároveň podľa § 229 ods. 1 Tr. poriadku poškodená organizácia D. B. s nárokom na náhradu škody bola odkázaná na občiansko právne konanie.

Poškodený sa návrhom zo dňa 15. 6. 1993 obrátil na Okresný súd Bratislava III o zaplatenie náhrady škody vo výške 194.052,- Sk s prísl. (...)

O podaní návrhu so nevedel a nebol som vyzvaný, aby som náhradu škody zaplatil a vlastne v tomto štádiu konania ešte nebolo zrejmé akú výšku škody mám zaplatiť. Súd ihneď na prvom pojednávaní nariadil znalecké dokazovanie (dátum si už nepamätám) za účelom zistenia výšky škody.

Podľa rozsudku Okresného súdu Bratislava III bol znalecký posudok znalca J. K. č. 18/2001 vypracovaný v roku 2001 kde stanovil ku dňu 25. 10. 1991 skutočnú škodu na vozidle LIAZ na 154.100,- Sk.

Na pojednávaní dňa 5. 10. 2007 som sa dozvedel, že som bol predvolaný už v mesiaci september 2007, o čom som nemal vedomosť a preto sa dostavil na pojednávania dňa 5. 10. 2007, na ktorom bol vynesenej rozsudok tohto znenia: Odporca je povinný zaplatiť navrhovateľovi sumu 154.100,- Sk s 3 % ročným úrokom z omeškania od 10. 6. 1993 do zaplatenia, všetko do 3 dní.

Súd návrh vo zvyšnej časti 39.952,- Sk zamietol.

Súd priznal navrhovateľovi náhradu trov konania vo výške 6.880,- Sk, ktorú mu je povinný zaplatiť odporca do 3 dní.

Odporca je povinný zaplatiť štátu náhradu trov konania vo výške 0 Sk do 3 dní. (...)

Ak by súd vo veci riadne konal nemuselo dôjsť k prietahom v konaní cca. 14 rokov. Za ten čas neúmerne narástli úroky nie mojou vinou, ale nečinnosťou Okresného súdu Bratislava III.

Sťažnosť na prietahy v konaní som zaslal aj Okresnému súdu Bratislava III.“

Sťažovateľ preto navrhuje, aby ústavný súd takto rozhodol:

„1. Základné právo D. H., B. podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Bratislava III v konaní sp. zn. 6 C 254/1993-143 porušené bolo.

2. D. H. sa priznáva primerané finančné zadostučinenie v sume 150.000,- Sk, ktoré je povinný vyplatiť do 2 mesiacov od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

3. Okresný súd Bratislava III je povinný nahradiť trovy konania v sume 6.296 Sk do 15 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia advokátovi, JUDr. P. D., B.“

II.

Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ústavný súd každý návrh prerokuje bez prítomnosti sťažovateľa a skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie.

Podľa tohto ustanovenia návrhy, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy, návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Odmietnuť môže aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Podľa § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde sťažnosť podľa čl. 127 ústavy nie je prípustná, ak sťažovateľ nevyčerpal opravné prostriedky alebo iné právne prostriedky, ktoré mu zákon na ochranu jeho základných práv a slobôd účinne poskytuje a na použitie ktorých je sťažovateľ oprávnený podľa osobitných predpisov.

Podľa § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde sťažnosť možno podať v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu.

V súlade s doterajšou judikatúrou ústavného súdu domáhať sa ochrany svojich základných práv v súvislosti s vyslovením porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov možno vtedy, ak porušenie základného práva ešte trvalo (I. ÚS 34/99, III. ÚS 20/00).

Zo sťažnosti vyplýva, že okresný súd vo veci v čase doručenia sťažnosti sťažovateľa už rozhodol, t. j. k porušeniu základného práva sťažovateľa už nedochádzalo, a preto ústavný súd v súlade so svojou doterajšou judikatúrou sťažnosť sťažovateľa odmietol pre jej zjavnú neopodstatnenosť podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Vzhľadom na odmietnutie sťažnosti bolo už bez právneho významu rozhodovať o ďalších nárokoch sťažovateľa.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 11. decembra 2007